

Otomatların Marsı

Nergihan Yeşilyurt

HECE

şiiir

+

Nergihan Yeşilyurt: 7 Nisan 1985 Trabzon/Maçka doğumlu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. Hitit Üniversitesinde Türk Dili ve Edebiyatı okudu. İstanbul'da yaşıyor. Editör. Şiirleri *Hece*, *Maballe Mektebi*, *Hacı Şair*, *Sabte Vefa*, *İzdiham* gibi dergilerde yayımlandı. *Davud'un İnsanları* e-dergisinin yayın yönetmenidir.

OTOMATLARIN MARŞI

NERGİHAN YEŞİLYURT

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 392
Şiir

Birinci Basım: Haziran 2016
©Hece Yayınları

Kapak Tasarımı: SARAKUSTA
www.sarakusta.com.tr
Editör: Hayriye ÜNAL
Teknik Hazırlık: Bülent GÜLER

Baskı: Dumat Ofset
T: (0312) 278 82 00

ISBN: 978-605-9279-91-8

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.
Konur Sokak Nu: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara
Yazışma: P.K. 79 Yenışehir/Ankara
T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14
e-posta: hece@hece.com.tr
www.hece.com.tr

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM: NÜN

Sabahların Gidişatı Üzerine Mülahazalar	/ 11
Telaşlı Bir Ağacın Reenkarnasyonu	/ 15
N Var	/ 19
Eski Koltuk Baharı Diye Bir Şey	/ 24
Ölüm Çeşitleri	/ 29
Bir	/ 31
N Yok	/ 34
Telefondaki Musa ve Diğer Rüya Hatları	/ 37
Nehir Bilgisi	/ 40
Hiçbir Söylediği	/ 42
Bezgin Otomatların Marşı	/ 45
Refakatçi	/ 49
Welcome to The Machine	/ 52
El Değiştirdi Kâbus	/ 54
Beyaz Madde	/ 58
Yalan Ayaklı Dorothy	/ 61
Hayvan Filtresi	/ 64
Biri Bu Şiire Bir İsim Düşünsün	/ 69
Geometrik İblisler	/ 71
Endişe Apartmanı Numara 13	/ 73
Romantizmin İcadı	/ 77
Hırsızlarla Şairler Arasındaki Farklar	/ 81
Ebcded Hesabıyla 256	/ 84

2. BÖLÜM:

ELVEDA BOYNU VURULMUŞ GÜNEŞ

Avantür	/ 89
Deniz Görümlüğü	/ 91
Porselen Ninni	/ 92
Hiç Günlük	/ 93

Annemin şabsında bütün kadınlarım

1. BÖLÜM:

“Nûn”

Kalem Suresi, Kur’ân-ı Kerîm

SABAHLARIN GİDİŞATI ÜZERİNE MÜLAHAZALAR

Bir sabah
ceviz saydım, kedi saydım, kendimi saymadım.
annem çeyiz dizmeye babam emekli çalışır mıymış diye
sızlanmaya devam etti
kendimi -bir gelincik kadar köylü- kara kazanda
bir müddet tuttum
çünkü kurşun bulaşmış yapraklarına
izlediğim tüm belgesellerin
çocuklar kameralara doğru, prime time'da hem de
çünkü çocuk onlar, hangi oyun dönüyor kendi etrafında
misal bir yere kadar Ortaçgil şarkısı, şairin ısrarı kadar
şimdiden leş kokuyor tüm bahsim

Her ne herze yediysem, kabulüm
biraz daha büyüdüm mü hemen unutturum
Orta Doğu'da anlaşmalar, anlatmalar imzalandı
bütün garip şeyler yokluğundan doğdu
birikti apartmanlara, apartmanlar çocukluğumuzda kaldı
şimdi çillerin kapatıldığı estetik
merkezlerine doğru çoğalıyor her şey
çünkü güneşe doğru gülümseyen
kimse yok, bronz heykellerden başka.

Bilmez miyim
sana doğru akışı var nehirlerin
başka türlü yoramıyorum içimdeki sıkıntıyı.
kitapları başının üzerine yerleştiriyor Türkân Şoray
çünkü başımızın üzerinde yeri var her bir şeyin
apansızın olan ve ölen şeylerin
hangi ipliklerle dikiyorlar genç kız yüzlerimi.

Referanslar dökülüyor bıyıklı amcaların ceplerinden
bilmez miyim sen yarım ekmek arası
kimin paspasının üzerinde incinmiş oturuyorsun
henüz bitirilmiş yalanlarımın

II.

Görmeye geliyorlardı beni
delirdiğimi, ne kadar film izlediğimi
çok masal okuduğumu
şimdi büyük kalemleri olan çevremin
çok saçılmış yalanı olduğumu.
o zaman rezidans şairleri de yoktu üstelik,
apartman boşluğunda büyütüyordum
yokluğa yüz yapmaya başladığım hakikatini.
şimdi açık açık söyleyemem ama çok mutsuzum.

Uzun zamandır içimde upuzun bir klişe yağmur
neyin açtığını söyleyeyim mi sana:
tek başına gökyüzü kimin umurunda ki?

TELAŞLI BİR AĞACIN REENKARNASYONU

İnsan bir gülüşle güneşli bir pazar günü
hiç çalmayan bir kapıya koşabilir.
insan Doğu'dan yükselen bir bulutun bildiği
ya da bilmediği bir denizin cahili
kendi gelmeyince bir ağaçkakan buluyordu
çok önce kurulmuş oyuncak.